

BUDAPESTA
9 Martiu st. v.
Duminica 21 Martiu st. n.

Va esi joi'a si duminec'a.
Redacțiunea: *Strad'a*
arborelui verde nr. 13.

Nr. 20.

ANUL XVI.
1880.

Pretul pe unu anu 10 fl.
Pe 1/2 de anu 5 fl.; pe 1/4 de
anu 2 fl. 70 cr.
Pentru Români'a 2 galbeni.

Fieci'a primariului din Oradea-mare.

— *Novela istorica.* —

I.

Banuiel'a parintelui.

Modest'a noastră narațiune începe acolo, unde se termina comediele, la acelu altaru al vietii preperate cu rosele fericirii, ce-l numimu — casatoria.

În secolul al XVII-le, pe timpul domnirii turcilor în Ungaria, în Oradea-mare, care pe atunci joase unu rol mare, în partea stânga a Crisiului repede, ce taia în două acestu orasiu, se naltia aprópe de acelu riu turbulentu unu castelu vechiu.

Când apucámu firul istoriei noastre, în salónele acelu palatu undulau în grupe pistritie óspetii adunati la cunun'a fiecei proprietarului. Unu publicu de celu mai distinsu se întruní la acésta solenitate. O farmecátóre ghirlanda de încântátóre dame magiare si române formá decórea acestui óspetiu; dar între tóte margaritarul celu mai stralucitu, podób'a cea mai scumpa erá ênsasi mirés'a, candid'a Aurelia, unic'a ficea a parintelui seu, veteranul primaru al orasiului.

Dêns'a erá nalta si svelta, o adevérata amazóna de o rara frumusetia. Pe fruntea ei nalta erá imprimata energiá barbatésca, ochii-i vênети si schinteiatori erau mai periculosi decât sagét'a, si carmenii fegeii sale emulau cu farmecul diorilor.

Mirele ei, Ioan, erá chiar contrastul acestui esterioru. Finéti'a pelitiei lui, façi'a-i lipsita de barba si mustetie, aceste însemne ale barbatiei, i dedeau unu aeru femeiescu. Cu tóte aceste, si el erá frumosu, cáci candórea etátii sale de 21 ani, îl impresurá cu unu farmecu dragalasiu, care stérniá amoru si invidia în tóte fetele.

Dar iéta se deschise usi'a, si întrá unu óspe nou, unu june frumosu. El salutá óspetii cu curtoasia fina, si începú se converseze cu damele si cu barbatii din giurul seu.

În scurtu timpu, el atrase atenziunea generala. Si nu fára cauza. Erá unu adevératu cavaleru. Din ochii lui mari si negrii stralucia cordialitate si sinceritate, pe budiele sale jocá blândétia, încât fetele de nuna de sine-si riscara observarea, cá tinerul strainu e o persóna fórte simpatica. Tali'a lui nalta si robusta presentá unu erou de pe câmpul bataliei; dar totusi i lipsiá acea putere magica si misteriósa, cu care mirele erá provediutu în abundantiá.

Dênsul apropiându-se de logoditi, Aurelia i întinse amicabilu mân'a, dogenindu-l în gluma:

— Bine ai venit, Iulie Bordanu! Dta, cá vornicelu ar fi trebuitu sè vini celu d'ântaiu, si iéta esti celu din urma!

— Îmi ceru scusele, draga dsióra, — respunse Iuliu, — înse am fost împedecatu cu multe afaceri de mare importantia, chiar în interesul dtale.

— Scíu, scíu, scumpe amice. Multe îngrigiri ti-am casionatu, cá sè ne primesci mâne cu ospitalitate în castelul dtale situatu în calea noastră spre moși'a mirelui meu.

— Mâne! — suspiná Iuliu. Pâna mâne au sè se întemple multe lucruri, despre cari dta nici nu visedi.

— Ce vorbesci, iubite Iulie? Me înspaimânti si stêrnesci în mine presimtîri fatale. Hah! dóra nu amenintia turcii tiér'a noastră, cáci chiar acum s'a încheiatu tractatul de pace între regele nostru si sultanul, cá supusii lor sè se póta bucurá, de binefacerile pácii.

— Mâne pe acestu timpu vei sci tóte, — respunse Iuliu, si întorcându-se cátra mire i dîse cu voce rece:

— Domnul meu! dupa cina voiú avé câteva cuvinte cu dta . . .

— Bunule Dumnedieu! pe di ce merge totu mai misteriósa si mai încurcata devine dram'a nuntei mele, — suspiná Aurelia. Dar óre unde întârziá tatal meu, cá prin binecuvântarea lui, sè me scutéscá de nalucirile si periclele ce me amenintia!?

— Tatalu dtale chiar te póftescé în odaia sa.

Aurelia neliniscita se departá iute si trecându prin mai multe salóne, în fine întrá într'o odaia laterala, unde gasi pe venerabilul seu parinte.

— Vîno, iubit'a mea ficea, — dîse cu blândétia bunul parinte prindiéndu mân'a delicata a fiecei sale. Vîno! voiesci a ascultá banuiel'a parintelui teu?

— Dulce parinte! cuvintele tale îmi sînt sacre si pretiuite, póftescé dara!

— Aurelio! Tu credi, cá stai pe pragul fericirii, în usi'a paradisului; înse în momentul acest'a destinat pentru fericirea ta viitóre, trebe sè te facu înc' odata atenta. Ai doi petitori, unu e Ioan, mirele alesu de tine; iér celalaltu e vornicelul, consangénul nostru din linia mai departata si din copilaria sa amicul vechiu si fidelu al casei noastre. Unicul fiu al unei familie române vechi, care de seclii stralucesce între fruntasii din Ardealu. Originea lui Ioan nu o cunosce nimene; numele lui adi e fórte respânditu în tiér'a noastră. Iuliu e unu tineru cultu, unu medicu învetiatu, cavaleru vítézu, plinu de merite, erou respectatu, acáruí ânima e curata, candida, cá stéu'a de auru

ce o pórta în scutul seu de nobilitate, dar despre erudițiunea, faptele și meritele lui Ioan nu scimu alt'a, decât ce ne povestese dânsul laudându-se. El se pare a fi mai multu o muerotca îmbracata în rochia, decât unu erou. Apoi ôre poti fi tu convinsa despre simțimentul lui nobilu, căci numai de șese septemâni îl cunosci? Scii tu ôre, că nu-l amagește pomp'a și avuți'a, cari le speréza prin mân'a ta?! Din contra, Iuliu, din tineretiile sale cercetéza cas'a nóstra, și nici că-i pasa de avuți'a, ce o avemu, căci el e de dîece ori mai avutu decât noi, ci numai amorul curatu l'a atrasu cătra tine. Multe a vorbitu și Ion despre moșile sale, și înca și mai multe despre învingerile sale; înse tóte aceste au fost neluciri, căci nici odata nu le-a probatu. Oh! iubit'a mea fiica, înainte de ar resuná de pe buđițele-ti dragalásie juramântul večnicu, cugeta bine ce faci!?

— Dulce parinte! — respunse Aurelia cu înisice, — primesce sarutarea mea de mâna pentru îngri-girea în timpul de optu-spre-dîece ani, pentru crescerea, bunavointi'a și iubirea parintiésca! Íti multiamescu, că m'ai facutu atenta în momentul sublimu al vietii mele, și te rogu sè nu-mi condamnî anim'a, deca-ti declaru sinceru, că eu iubescu pe Iuliu cu iubire fratiésca. Recunosc, că geneologi'a lui splendida, meritele, sciinti'a și avuți'a lui întrecu, pe cele ale alesului meu; înse, amorul curatu al meu numai Ioan l'a stêrnitu. Cu el voi sè traiescu într'o coliba de cerșitoru, séu într'unu palatu regescu! . . . Al lui voi fi în eternu, pâna ce me va iubi fidelu!

— Fia dara, — dîse parintele întristatu, căci dânsul presintiá ceva funestu, — nu voiescu a face sila ânimei tale, nu voiescu a-ti înveniná momentele entusiasmatale ale fericirii tale. Fia binecuvântatu legamântul teu, și ângerul teu pazitoru sè veghieze asupra ta!

II.

Intrig'a demonica.

Sè aruncâmu o privire în trecutul lui Ioan!

În comitatul Bihorului, în partea de cătra nord-ostu, între paduri dese, se aflá o cetățue cu nesce muri massivi, cladita în timpul narațiunii nóstre de Selim pasi'a, despotul plaiului. De acolo el de multe-ori facea excursiuni dușmanóse, despoiá poporul neaperatu, și — încarcatu de jafuri — se retragea iérasii în cuibul seu.

Înse pacea încheiata între regele Rudolf și Sultanul puse stavila aventurilor lui nerușinate, și dânsul — de si erá cumnatul Sultanului — nu cutezà de aci înainte sè mai atace poporul cu glótele sale, temându-se sè nu calce mandatul severu al Sultanului seu.

Dânsul sîedea pe sofa și fumá morosu din ciubucul seu, unu eununcu tineru alungá mușcele din giurul lui.

— Fulgeru și tresnetu! — murmurà mániosul betrânu, — chiar când aveam poft'a sè-mi cercu placere în sânge și resboiu, iéta Sultanul a încheiatu pace, că sè fîu mistuitu de necasu și de urîtu. Oh! de-asiu fi primitu numai cu vr'o dî mai târdîu scirea despre încheierea pazei; acuma nu m'asiu necasi aci singuru singurelu plinu de amaraciuni!

— Stapâne, disprețuesci rosele haremului, cari emuléza a-ti alungá norii de pe frunte. În daru salta dara nimfele circasiane și indiane, zimbîndu și cochetându dragalásiu, în daru cânta melodii de Syrene, fetele Arabiei: domnul lor nu le vede, nu le aude, și rămâne rece la desvoltarea tuturor graciilor lor.

— Ce-mi folosese acésta desfrênare urîta, acésta cochetaria nerușinata, acestu servilismu lingusi-

toru?! Tóte stêrnescu în ânim'a mea numai disprețiu! Eu dorescu o fiintia cu totul opusa acestora, o femeia cutezátore, unu spiritu cerbicosu, unu ângeru demonicu, care sè-mi reverse farmecul amorului cuceritoru, dar care sè-mi întimpine dorul cu sagetile periculóse ale ochilor sei nimicitori. Ah! mi s'a urîtu de acésta vietia de îmbuibare, unde amorul mi se ofere din sinuri molatice; vreu resistintia, vreu lupta, căci numai aceea póte sè aiba valóre mai durabila, ce rescumpe-râmu scumpu!

Eununcul stetea uimitu, și pasi'a continuà:

— Înainte cu câteva septemâni facui o excursiune pâna la Orade. Acolu zarii o astfel de femeia; la zarirea ei ânim'a mea tresari. Ea tocmai plecá la vênátore, încungiurata de o mulțime de cavaleri și dame. Oh! de ai fi vedîut'o, calarindu cu grația, în costumul ei lungu de catifea, care fluturá fantasticu în aerul ce-l sarutá; sè o fi vedîutu apoi la vênátore, ce curagiu barbatescu a probatu faci'a de unu gliganu, pe care sórtea-i nenorocita l'a condusu în drumul ei: de siguru deviniași și tu prinsonierul ânimei sale cá si mine. Recunoscui la momentu, că fâra dâns'a nu potu sè traiescu, că trebuie s'o am; decisei dara, că mâne o voi rapí și o voi pune regina în haremul meu, peste tóta avuți'a mea, peste toti selavii și slavele mele. . . . Înse, iéta, chiar adî primii decretul Sultanului, în care opresce sub pedpsa de mórte a turburá pacea încheiata. Stau sè nebunescu de mânia! Déca celu puțin dâns'a ar fi vr'o féta saraca, de origine obscura, ale carei vaiete nu le aude nimene, asiu comite atentatul; înse cum sè ofensezu pe parintele ei, care e primariul Oradei, barbatul favoritu al regelui! . . . Vestea rapirei ar ajunge și la tronul din Stambul, și inimicii mei de siguru s'aru folosi de ocaziune, cá sè me lipsésca de grația Sultanului!

— Si totusi, trebuie sè cautâmu unu mijlocu, — observá eununcul, — prin care sè-ti realizezi dorint'a. Cu ori ce pretiu trebuie sè o rapimu, căci tortur'a acésta consumátore ti-ar casiuiná continua nendestulire, și — prin urmare — o vietia sarbeda.

— Ai dreptate, Suleimane. De dóce septemâni me svêrgolescu pe sof'a acésta, tîesêndu deosebite planuri, pâna în urma privirea mea s'a opritu la persón'a ta, și iéta că am aflatu planul.

Eununcul priviá uimitu la stapânul seu.

— Da, da, scumpe; tu vei fi Argilul acestei Ile-ne încântátore, pentru că esti unu modelu de frumsetia barbatésca, celu mai seducatoru Adonis pentru femei. Afara de acésta, vorbesci perfectu limbele de aice. Va sè dica, ai tóte atributele spre a puté esecutá cu succesu planul meu. Acesta, ti-o spunu din capul locului, e periculosu; dar apoi și recompens'a va fi corespundiétore. De-mi vei aduce idolul ânimei mele, te voi recomandá de eununcu primaru în serailul Sultanului, o demnitate nalta acésta în imperiul turcescu.

— Ah! a me redicá din pulvere pâna la tronul, a deveni umbr'a Sultanului, a traí si a domni în nimbul acestu seducatoru! Ah! acésta remunerațiune ar fi în adeveru satisfaciune deplina pentru atâte suferintie și dureri ale sufletului meu.

Si ochii tinerului eununcu schinteiau cá focul la aceste cuvinte.

— Íti juru pe Choranu, că-mi voi tîne cuvêntul, de cumva vei reeși a mi-o rapí, — dîse Selimu cu voce solemnă. Si acum haide! Ia-ti bani, câti íti trebuiescu. Si apoi iéta planul meu! Presentéza-te cu cea mai mare pompa, cu nume de nobilu, fâ curte junei fete.

cucerese-i ânim'a, cere-i mân'a, si apoi — cununatu cu dâns'a — s'o aduci la mine!

— E bine! Dà-mi patru servitori fideli, apoi sbiciuesce-mi totu corpul, si-mi ranesce braçele!

— Cum asîá, Suleimane? Urmele sbiciului nu te vor pré recomandá la o femeia tinera.

— Lasa-me sè facu dupa planul meu, si fii si-guru, cà voui isbutí! Din sângele meu versatu va resari fericirea mea; iér urmele sbiciurilor le vom acoperi cu orduri si cu mânile mele ranite voui direge acusi imperiul osmanilor.

— Ajute-ti Profetul! — díse Selim îmbracisîându-l. Du-te si te rentórcé învingatoru! Voui numerá cu nerabdare dílele, càci te voui așteptá cu doru ferbinte!

Si Suleiman eși spre a face pregatirile pentru punerea în scena a unei intrige demonice.

(Va urmá.)

L. B. POPU-SELAGIANU.

Strainul.

*Tu passes, tu fuis, et je meurs.
Béranger.*

Unda usiurica dute 'n a ta tíera,
Cântecul te chiama, vaea cristalina
Te îngâna linu cu bórea cea de séra,
Ceriul este dulce, dute unda lina!

Eu strainu, cá flórea, ce se transplantéza
Sub o alta zona, când viét'a-i dulce,
Când o stea-i lucece, când o cercetéza
Bórea si în sinu-i róua când straluce;

Pe aceste tíermuri te așteptu pe tine
Unda usiurica sinul când me dóre,
Sè me desfeteze, si sè me aline
Ale tale síópte cu plapând'a flóre;

Sè tramitu prin tine dulce salutare,
Unei nimfe blânde 'n tíer'a mea dorita;
Si o lacrimióra, sè-tí dau la plecare,
Sè o duci cu dragu la mam'a mea iubita.

Îti opresci tu cursul, asîá-mi se pare,
Dóra sè me scapi vrei, precum scapi o flóre?
Ci o, ilusiune! Cursul teu dispare.
Tu sbori, treci, cá visul; peptul reu me dóre!

Unda usiurica dute 'n a ta tíera.
Cântecul te chiama, vaea cristalina
Te îngâna linu cu bórea cea de séra,
Ceriul este dulce, dute unda lina!

TEODORU BOTA.

Cum mânâncea popórele.

Printre diversele semne ce aréta gradul de cultura si naționalitatea popórelor, modul cum ele mânâncea este unul din cele mai sigure, din cele mai topice.

Cu cât omul este aprópe de starea selbateca, cu atât modul seu de a mânca se apropia de a animalelor. Cá si animalul mânâncea cu lacomia, necerându dela hrana de cât potolirea fómeci sale. Numai fómecia îl smulge din toropéla sa si-l împinge a-si cautá hrana. Pentru acésta n'are alte mijlóce de cât vênatul si pescuitul. Dar, vênatul si pescuitul fiindu supuse

greutátii anutimpurilor, condițiunilor temperaturii, vântului, la o mulțime de alte circumstanție, resulta de aci cà omul selbatecu mânâncea la întâmplare si nu póte stabili nici o regularitate în mâncările sale.

Regularitatea în mâncari este prim'a simtoma a civilisațiunii. Ea presupune în adevéru óre-care armonia în esistenția si prin urmare unu calculu reflectatu. Ea se desemnéza mai ântâiu la popórele nomade, viét'a ratacitóre implicându deja deprinderi periodice reclamate atât de instalarea chiar fugitiva a pasiunilor, cât si prin necesitatea de a mulge animalele la timpul oportunu. Acésta regularitate se accentuéza mai multu la popórele agricole. În fine, cu cât se desvóltá civilisațiunea, mâncarea la óra ficsa devine aprópe o lege sociala, ómenii dedati la lucrările inteligentiei séu a materiei fiindu obligati de a-si împartí timpul astfel cà sè satisfacá proporționalu esigentiile sarcinei lor si escitațiunile apetitului.

Peile-Roșie din America au obicînuitu dóue mese pe dí: un'a diminét'a, fórte usióra, alt'a sér'a, fórte bogata. Mâncarea lor se compune din carnuri ferte, de mamaligi, si, cá bucate de lucsu, din cáne friptu si piurea de mazere. Aceste popóre, ascultându de instinctu mai multu de cât de rațiune, n'au prevedere. În dílele de abundanția se ghiftuescu; se invita între amici si vecini, si femeile si fetele, cari de obicei nu mânâncea cu barbatii, asista la acele ospetie estrordinare.

Acésta aduce lips'a. Peile-Roșie o supórta cu stoicismu. Atunci nu au de cât o mésa; si se vedu ducându-se veseli sè se culce, cu pântecele desiértu, adese timpu de mai multe díle.

Popórele africane, traindu din produsele agriculturii si a creșterii vitelor, mânâncea totu la óre fiese. În tíerile dela Acra, Sierra-Leone, Loango, se facu dóue mari mese: prim'a înainte de amiedia, între 10 si 11 óre, a dóu'a càtra 6 óre, la apusul sórelui. Senegambienii au o mésa mai multu: un'a sculându-se, a dóu'a la amedia, a trei'a la 11 óre sér'a.

Sculându-se odata cu sórele, negrii din Cuba se punu imediatu la lucru. Apoi dejunéza la 8 óre, prândiescu la amedia si cinéza la 6 óre; cin'a este més'a lor principala. Plantatorii chinesi din Pang din insul'a Principelui-de-Galles, tratéza pe sclavii lor totu astfel. Déca díu'a de lucru impietéza asupra noptii si prin urmare se scóla mai târdíu, órele de mésa se proporționéza.

În evul mediu usul generalu ficsá prândiul la 11 óre si cin'a la 6 óre. Putín câte putín se întârdiá prândiul pâna la amedia si chiar pâna la 1 si 2 óre; cin'a pâna la 8 óre.

În orasiile maritime a Germaniei, cá si pe tíermii Rinului, clasele bogate dejunéza la 10 óre si prândiescu la 4 óre.

Rusii bogati mânâncea cá Francesii si la acelesi óre. Cât despre Rusii remasi fideli obiceiurilor indigene, se marginescu la 2 mese mai multu séu mai putín solide, la cari adaugu o consumare neterminata de ceșce de ceaiu.

În Suedia si Norvegia, în Suedia mai ales, mesele sânt fórte multe. Sub pretecsu de cafea, de dejunu, de prândiu, de gustare si de cina, se punu la mésa de 5 séu 6 ori pe dí: la sculare, la 10 séu 11 óre, la 2, 4, 6 si 9 óre. Cam acelesi obiceiuri în Danemarca. Totusi Danesii mânâncea mai greu de cât Suedesii; ei beau si mai multu, dar putíne licoururi forti, ceea ce esplica la ei lips'a aprópe completa de beția.

(Va urmá.)

L. L. D.

S A Z O N E

Calindarul septemănei.

Dîu'a sept.	st. v.	st. n.	Numele sântilor si serbatorile.	Sórele resare	Sórele apune
Dumineca	9	21	† SS. 40 Mart. din S.	6 0	6 0
Luni	10	22	Mart. Cuadratu.	5 58	6 2
Marti	11	23	P. Sofroniu P. Ier.	5 56	6 4
Mercuri	12	24	Cuv. P. Teofanu.	5 54	6 7
Joi	13	25	P. Nichifor Patr. C.	5 53	6 8
Vineri	14	26	Cuv. Benedictu.	5 51	6 9
Sambeta	15	27	Mart. Agapiu.	5 49	6 11

Teatru român în Bucovina.

Cernauti, 10 martie.

Conform promisiunii mele, iéta ve relatezu, dle redactoru, despre succesul representațiunilor teatrale, date aice de dl I. C. Lugosiánu.

Dênsul a jucatu de dóue ori în teatrul germanu, cu unu succesu escelentu, atât moralu cât si materialu; unu singuru Român din Cernauti, dela celu mai mare boeru, pâna la unicul studentu, n'a lipsitu dela aceste representațiuni.

La representațiunea a dóu'a cass'a s'a vëndutu tóta. Multi au dîsu, cá asiá plinu n'a fost teatrul Cernautilor nici odata. Par cá unu cursu electricu 'ar fi stêrnitu tóte spîritele amortíte d'a asistá la aceste triumfuri ale limbei române.

Viu mîscatu si cu cea mai mare bucuría ve anuciú, dle redactoru, cá sentimentul de naționalitate înca totu mai existe în Bucovina. Când dl Lugosiánu ni-a represintatu „Curcanul întorsu dela Plevna“, Românii atât au fost de entusiasmata, cá la ivirea lui pe scena l'au tinutu 5—6 minute numai în aplause si bravouri, iér la finea piesei, studentii i-au oferitu o cununa de lauri cu tricoloru român și alte numeróse obiecte pretióse din partea publicului.

Dl Lugosiánu a marturisitu, cá unicele momente fericite de când este actoru, de vr'o 6—7 ani, le-a avutu numai aici în Bucovina, unde în tóte pârțile a fost primitu cu cordialitate si cu interesu chiar si din partea stráinilor.

Dsa m'a si rugatu sê esprimu pe paginile acestei foi ferbintele sale multamiri pentru spriginul cu care a fost onoratu, pentru interesul ce i s'a portatu si pentru amabilitatea cu care a fost primitu în Bucovina.

Totu-odata m'a asiguratu, cá îndata-ce i va permite timpul, va satisfice dorintí'a Românilor d'aice, d'a se rentórce cu o trupa.

De aice, dl Lugosiánu a mersu la Súcéva, fiindu rechiamatu de publicu, si acolo — precum aflu — a mai jucat de trei ori în presintí'a unui publicu numerosu.

Românii din Macedoia începu sê renvía. Dl Lugosiánu are de cugetu sê mérga a jucá si acolo, cáci numai acea parte românesca de paméntu a remasu ne-cautata de dsa. *Cor. ord.*

Balul din Sibíu.

— La 13 martie. —

În fine, dupa multa așteptare, avuramu ieri si o petrecere de dantiu românesca.

Balurile române sînt fôrte rari pe aici. Din ce

causa? me veti întrebá. Nu scíu anume. Nici nu voiu a sondá causele, cari ne retínu dela asemeni conveniri. Acele s'aru puté delaturá pré usíoru. Dovéda petrece-reea presenta, care a reușitu peste așteptare. Au participatu óspeti chiar si din afara. Petrecerea a fost fôrte vesela. Si nici se putea altfel.

— Ce nunciu încântatoru de primavéra! — esclamá amicul meu suridiéndu.

— Adeveratu, — adause unu altul preámblându-si ochii asupra fragedelor viorele, cari se leganau dragalasiu pe dinaintea nóstra.

— Sînt farmecatori acesti seducatori ângerasi, — reflectá al treilea cu aceeasi multiamire. Căta tandrétia, ce bucuría tainica straluce pe fačí'a acestor sirene, dintre cari fôrte multe, astadi, pentru prim'a óra aparu în mijlocul acestei sale!

Constatându aceste, nu putemu retacé cu durere, cá ordinea de dantiu n'a cuprinsu de cât dóue jocuri românesci: „Hor'a“, care nu s'a jucatu, nu scíu din ce cauza, si „Roman'a“, care a fost pusa numai odata. Unde a remasu „Hatíegan'a“, unde „Ardelean'a“? Óre nu sîntemu datori a ne cultivá si noi jocurile naționale, cá alte națiuni?

Ce privesce „Roman'a“, de asta-data, a fost jucata binisíoru, dar totusi i-a lipsitu gračí'a si farmecul majestaticu, cari sînt proprie numai ei. „Roman'a“ face furóre în ori-ce sala de balu, înse trebuie jucata cu precisiunea receruta. Pasii, învêtirile, complimentele trebuie sê fia mesurate cu tactul musiciei. Când jucatorii facu dóue învêtiri în locu de un'a, când de es. la figur'a a III unii jucatori lasa pe dame în mijlocu, séu unul privesce, ce face celalaltu; când, în fine, în mijlocul figurei încéta music'a din caus'a cá parechile n'au urmaritu tactul esactu, atunci tóta impresiunea buna devine ilusoria.

„Roman'a“ merita si trebuie sê fia studiata bine din partea acelora, ce vreau sê o jóce. O descriere perfecta a acestui jocu nobilu se afla în „Familia“ nr. 2 din 1872, la care reflectámu pe junii nostri.

Venitul curatu, dupa cum se aude, face aprópe 100 fl. *Cor. ord.*

„Cis'p'a“ si ceva la adres'a domnisiórelor române.

Oravitia 15 martiu.

Onorabile dle redactoru! Aséra si pâna cátra dîua am luat parte la o petrecere stralucita românesca. Reuniunea de cântári de aici si anul acest'a, cá în alte rënduri, a arangiatu unu balu mascatu cu produčíunea corului în coruri comice, unu „Juxabend“ séu „Narrenabend românescu“ — cum se díce pe la noi si pe la Oravitia. Si-au batutu capul învetiatii de pe aici, cum sê boteze pe românesce acésta nemtíeria, înse n'au nimerit'o înca nici unul; cea ce vine de acolo, cumca astfel de lucruri nu se potu încuserí cu naravurile românilor, si noi cei nemtíti de pe la orasié, multu va trebui sê facemu netočí de estea pâna ce le-omu puté românisá, ba mai credu, cá ne-omu lasá de ele cu vremea, fiindu cá nu se lovescu cu caracterul naționale românescu, totu în taina!

Balul mascatu si produčíunea corului a reeșitu de minune — nu e vorba. Cass'a s'a împlutu bine, corul a escelatu cá totu-de-una. Dintre piesele produse „Botezul“ este o piesa nemtíesca tradusa pe românesce si a reeșitu cât pentru cântare si mascherada fôrte bine, improvisațiunea lui „Belcebul“ înse putea sê se întocmésca — dupa parerea nóstra — si mai bine; mósi'a putea cu o sfânta † rescumperá pruncul, avea

Tieranca româna.

altu efectu. Culmea petrecerii a fost înse „Cisl'a“. Autorul ei asemenea se poate bucura de rezultat. „Cisl'a“ este compozițiune originala. Dl C. G. Porumbescu se vede, că este nu numai unu compositoriu eminentu de musica, ci si autoru bunu. Niște sateni betrâni tînu sfatu despre împartîrea câștigului, ce prin Bucovina se chiama de pe polecesce (?) „cisl'a“. Betrâni dau câteva ghiolduri morale jidovilor si apoi hotarescu, cumca banii, ce i-au câștigatu — sè-i bea, sè-si faca câta chefu — după cum faceau si parintii — ierte-i Ddieu! Firesce aceste tóte se cânta, acusi în quartetu, acusi în solo, si amu avutu rar'a placere a audî dela coristii nostri odata si o piesa mai mare musicala de unu timbru adeveratu românescu. Meritul dlui Porumbescu este de a apucá cu istetîme melodii românesci si a le adaptá la obiectul seu.

Amu dori, cumca compositorii români peste totu sè studieze cât de multu cântecele poporale românesci si din tóte tînuturile, căci numai asiá potu contá la o valóre permanenta atát la noi cât si la publicul stráinu, carele e rapitu de melodí'a cântecelor nóstre si bucurosu s'ar apucá vre-unu „maestro“ — precum a voitu si Offenbach într'unu rëndu, sè le compileze într'o opereta séu opera românescă, dar nu s'a aflu cine sè-i dea materialul.

Sè nu uitámu de adeverul, că precum în literatur'a beletristica — literatur'a poporala trebuie sè formeze fundamentul, că sè putemu cladí unu edificiu solidu, întocmai asiá este si la musica, pentru a se puté popularisá, si pentru că sè aiba o valóre întrênsca. Trebuie ascultate si luate în urechia mai ântâiu doinele ciobanului românu, si apoi „sonatele“ lui Beethoven ori „operele“ lui Wagner.

Dl Porumbescu, care are în lucrare „cântecele studentilor“, de siguru va tîné contu de ce spunemu, si fericé de le va urmari în tóte lucrările sale.

Dorimu că dl Porumbescu sè devina acea pe terenul muziceí nationale, ce a devenitu compatriotul seu Marianu pe terenul literaturéi poporale, perenu.

Mai am sè discutu si unu reu, ce s'a vîritu în societatea românescă pe la noi.

Nu este ocaziune de vr'o petrecere séu convenire, unde sè nu te mahnesci de o trista aparintia în viétî'a nóstra sociala.

Tinerii nostri români, haru domnului, facu cum facu pe la institute si chiar straine, si cu multa truda își invétîa si vorbescu limb'a — binisioru, macar că toti suferimu de peccatul a nu fi pastratu din cuvintele irisi românesci si din frasele si proverbele meduóse, ce le-amu audítu pe acasa dela motântanii nostri de sateni — nimica; într'acea fetele nóstre nu numai că neglegu studiul limbei, ci îl ignoréza cu totul.

Sè vedi, frate, vini dela școli din străinetate, setosu sè audi glasul dulce maternu mai dulce sunându de pe buzele frumoșe ale domnișórei cutare si cutare dela satu, cu care te-ai jucatu în nesipu, citatele cele mai frumoșe din Alesandri, Bolintineanu, Sierbanescu si altii, din câte unu cântecu poporalu le memorizezi, că sè le aplici la adres'a — domnișórei, cu firmul propusu, că déca affi audíu : tai calul lînga ea, si te faci ei sluga pe viétîa. Când, ce sè vedi! cocón'a nu scie séu nu vré sè vorbésca românescă; iti despretiuesce ce ai mai dragu!

Asiá pica apoi tinerii români din ceriu si întorcu spatele; iéra domnișórele nóstre afla, că junimea nóstra e mocana; cum sè si póta cineva vorbí limb'a, ce aprópe asiá o vorbesce si slug'a si cristanusiul tatii! si critisându pe limb'a lui Schiller si Heine — acusi mai apoi — după prospectele ce ni se dau pe

a lui Petófi, Vörösmarty, s. a. îmbetrânescu séu se marita după câte o siócatia de némtiu; si si în chipul acest'a multa sudóre a românilui îngrasia pe stráini.

Adeveru, adeveru graescu vóue fete de români, pâna ce nu veti luá cultura românescă, tinerii români mai de-a firea — ve vor urí; si mereu cu totii ne vom repune . . .

Cor. ord.

Cronic'a lunei.

Diet'a debate bugetul ministeriului de interne.

Într'aceste, marti, s'a pusu la ordinea dñlei proiectul de lege pentru prelungirea provisorului în comitatul Severin, prin care s'a cerutu prelungirea aceluia înca pe unu anu. Br. Liphay a propusu că acela sè se prelungésca numai pâna la finea anului curentu, George Ioanovicíu a spriginitu acésta parere; Tisza a respunsu, că nu mai este timpu fisicu d'a se puté regulá pâna la finea anului relatiunile de acolo, dar a promisú că în lun'a lui oct. negreșitu va subșterne unu proiectu de lege în privintî'a ast'a. Dl George Popu asemene a luatú cuvêntul, si a dîsu, că déca guvernul nu e multiamitu cu trebile din Severin, apoi dñeu locuitorii de acolo sînt si mai putînu multiamiti; ministrul-presiedinte a calcatu în picíóre naționalitáțile, dar cu ele dimpreuna a nimicitu fericirea tuturor popórelor din tíera, încát magiarii emigréza în America, iér români si secuii se ducu în Dobrogea; acést'a probéza, că în tíer'a acést'a nu se póte unu singuru soiu, o singura naționalitate, fericí séu nefericí, — ci numai la olalta tóte popórele din ea; déca ar urmá acea mare nefericire, că după Tisza sè vina la guvernul Grünwald, atunce si unu guvernul muscalescu ar fi posibilu, ma acesta ar fi o urmare naturala a sistemului dsale; polític'a administratiónală a lui Grünwald s'a si ilustratu în Severin, unde — începêndu dela capul comitatului, pâna la celu din urma cancelistu — s'au importatu totu niște magiari, cari nu sînt profeti în patri'a lor, — si iéta dnii Grünwald si Tisza se potu bucurá dimpreuna de rezultatul activitáții acelora; nu primesce proiectul, ci face contra-propunerea, că articlul de lege XLII din 1870 sè se aplice numai decát si în comitatul Severin. Majoritatea a primitu proiectul guvernului. La 18 l. c. s'a începutu desbaterea bugetului ministeriului de finançe.

Dl I. C. Bratianu a fost fórte bine primitu la Viena. Br. Haymerle a conferitu cu dsa o óra si jumetate în modul celu mai simpaticu, după care a fost primitu în audientia de cátra Maj. Sa. Din incidentul acestei caletorii, „Pester Lloyd“ publicá o notiția fórte magulitóre pentru dl Bratianu si pentru armat'a româna, care tocmai acuma se sporesce. A dóu'a dí dl primu-ministru românu a plecatu la Berlin.

Camer'a deputatilor României a votatu în sîdinti'a dela 1/13 martie proiectul de lege pentru înfiintîrea unei bănci de scontu si circulațiune, pe care o schitiáramu în nrul trecut.

Cestiunea Arab-Tabiei. Guvernele înca conferéza despre cestiunea Arab-Tabiei. Propunerea Rusiei de a deslípí Arab-Tabia de Români'a are la puteri totu asiá putîn prospectu de reușita, că si la direct'a intervenire pe lînga Români'a. Fortarétî'a va fi tînută cá româna. Pe lînga acést'a s'a propusu o alta linia de granitiá, care difera de aceea a celor dóue comisiuni. Români'a înse este contra acesteia.

Turcia a facutu o nóua bancruta de statu, nu scimu a cât'a. reducêndu monetele de hártia si cele de metalu, batute de dên's'a, cu 55 respective 50%. Acésta înca nu va ajutá nimicu, sînt numai convulsiiunile unui statu muribundu.

Literatura si arti.

„**Luminatorul**“, dñuariul politicu din Timisioara, redactatu si edatu de dl avocatul Paul Rotaru, (proprietaru dl M. Dregheciu,) a aparutu. În lun'a prima va esi numai odata pe septemana, caci redactiunea a anuntiatu din gresielã pretiul pe o luna numai cu 35 cr., pe când acela este cam 67 cr., si pentru cã redactorul numai acuma s'a sculat din o bóla grea. Noul dñuaru se servesce cá motto de cuvintele „Românului“: — „Luminéza-te si vei fi!“ — si „Voiesce si vei puté!“ Pretiul pe unu anu este 8 fl., pe jumetate de anu 4 fl. I dorim prosperare si vietia îndelungata!

Opera româna. Cetimu în „Lyr'a Româna“, cã betrânul maestru Flechtenmacher, càruia teatrul românù i datoréza sacrificiul a 31 de ani, în care timpu a compusu mai tóte bucãtile musicale, cari s'au cântatu si se cânta înca pe teatrele naõionale române, va dá la lumina pentru anul viitoru o opera în 3 acte intitulatu: „Fét'a dela Cozia“, cu care voiesce a-si terminã carier'a, retragându-se din functiunea de maestru compositoru al Teatrului Naõionalu din Bucuresci. În locul lui se dice, cã va urmã dl G. Stefanescu.

Piese musicale noue. Nr. celu mai nou (11) al „Lyreii Române“ contine si pies'a: „Adu-ti aminte!“ polca franceza, de Dimitrie D. Vorias, dedicata dsiórei A. P. — La Táborzky si Parsch în Budapesta a aparutu: „Magyar népdalok“, pentru patru mâni, de C. Thern, pretiul 1 fl. 20 cr. — La Fr. Pirnitzer în Budapesta a esitu: „Aus den grünen Bergen“, valsu, de Alois Reimprecht, pretiul 1 fl.

Ce e nou?

Maj. Lor regele si regin'a au primitu la 18 l. c. la miédiadi în Viena deputatiunea corpurilor legiuitoare ale Ungariei, tramisa a interpretã felicitãrile tierii la fidantiarea mostenitorului de tronu Rudolf cu principess'a Stefania. Oratoru deputatiunii a fost mitropolitul-primatu Simor, càruia Maj. Sa a respunsu, cã primesce cu bucuria acestu actu de fidelitate si devotamentu.

Mostenitorul de tronu Rudolf petrece înca totu la Brusela, unde poporatiunea pretotu-indene îl întimpina cu ovatiuni. Dilele trecute s'a si fotografatu dimpreuna cu mirés'a sa, care nu s'a fotografatu de când a fost de siese ani, si din caus'a acést'a portretul ei nici n'a pututu sè apara în foile ilustrate. Cunun'i'a se va face de dóue ori, àntãiu la Brusela — conform legilor tierii — se vor îndepliní formalitãtile casatoriei civile, apoi la Viena va urmã ceremoni'a religiósã.

Maj. Sa a conferitu exequatorul pentru decretul de numire al dlui Eugenu Voinescu cá consulul generalu al României la Budapesta.

Sciri personale. Esc. Sa mitropolitul Miron Romanu a trecutù p'ãice deadreptul la Viena, întrunindu-se acolo cu deputatiunea corpurilor legiuitoare. — **DI Calimachi Catargi**, tramisu de Român'a în misiune estraordinaria la Haga, a fost primitu la 12 l. c. în audientia solemnã de regele Tierilor-de-jos, càruia i-a remisù insemnele marei cruci a ordinului „Stéu'a României“, dimpreuna cu o scrisóre a principelui Carol, prin care se notificã independint'i'a statului românù. — **DI I. Popa**, avocatul în Sibiu, va tîne dilele aceste o prelegere publica la Brasiovu în sala otelului „Nr. 1“, în folosul unui atelieru de sculptura în lemnu, ce se va înfiintã la Seliste. — **DI P. Hiesiu**, din Zarandu, carele a facutu studii la școl'a politehnica din Budapesta, este admisù în Români'a, în cor-

pul de ingineri civili cu gradul de conductoru cl. II si cu retributiunea dupa gradu dela personalul de poduri si siosele.

Serbãrile în Portugalia. Iéta amenunturile serbatorilor ce prepara Portugalia în onórea al 3-lea centenariu a lui Camoens: La 10 juniu vor începe seri'a serbatorilor, care coincidù cu întrunirea, în acestu orasiu, a al treilea congressu literaru-internaõionalu. Guvernul portugesu si municipalitatea Lisabonei organizéza o receptiune splendida membrilor congressului. Nu va fi, de siguru, una din cele mai mici atractiuni a centenarului lui Camoens, acésta mare întrunire internaõionalã, compusa de literatori, publicisti, editori veniti din diferitele puncte ale globului spre a studiã cuestiunea proprietãtii literare, si presentându spectacolul maretu al acestei confraternitati universale, care va fi atât de profitabila progresului în generalu si internaõionalisatiunii ideilor. Se vorbesce, cã se vor face preumblãri pe Tagiu si cã vor visitã cele mai însemnate monumente în giurul Lisabonei. Unu vasu al statului se va pune la dispositiunea membrilor congressului, într'unu portu al Franciei, pentru a-i transportã la Lisabona.

O nouã lady Dudley. Mrs. Astor în New-York a facutu nu de multu mare satisfactiune cu juvaerele sale. La unu prândiu în „cas'a alba“ si apoi la primirea ambasadorului mexicanu, dèns'a a purtatu diamante în pretiu de 800,000 dolari. În decursul audientiei dam'a a fost pazita de doi poliõisti secreti; unu poliõistu stã dñu'a nóptea la usi'a odãii sale din otelu.

Drepturi politice pentru femei. La merge bine femeilor americane. Telegraful anuncia, cã în statul Jowej se va supune ratificãrii poporale unu amandamentu la constitutiune, care va declarã, cã femeile sânt elegibile pentru legislatur'a statului, adeca sânt apte sè devina senatori si represintanti. Legislatur'a statelor New-York si Masachuset a votatu fiacare unu bilu, prin care femeile vor puté în viitoru sè fãa numite directóre ale școlélor publice.

Sciri scurte. Timpul s'a recitu ierasi cá în mijlocul iernei, spre marea bucuria a negustorilor de lemne. — **Din Lugosiu** se scrie, cã unu panduru comitatensu de acolo a omoritu pe unu locuitoru cu numele Samuil Deutsch. — **Doi studenti** din școl'a realã din Alba-Regala au duelatu pentru — o fétã.

Flamur'a lui Hymen.

DI Nicolau Moldovanu, teologu absolutu de Sibiu, în septemân'a trecuta si-a serbatu cunun'i'a cu domisiór'a Ana Maier, fic'a dlui administratoru propopescu din Nocrichiu.

Suvenirea mortilor.

Trei copii în dóue dile au perdutu prin crud'a lovitura a mortii nemilóse dl Basiliu Greavu, subjuđer. În Mercurea si soçi'a sa dn'a Iustina Greavu n. Popu. Numele copilasilor este: Valeriu Ioan, Marcu Aureliu si Ana, cari murira în etate de 8, 10 si 4 ani, în difteritis, la 2 si 4 l. c.

Nicolau Isacu, oficiantu ministerialu în Budapesta, a încetatu din vietia la 8 l. c., gelitu de soçi'a sa Elisa nasc. Balomiri, de fiii sei: Aureliu, Pompiliu si de nor'a sa dn'a Elisa n. Rosiescu.

Andreiu Barbosu, teologu în anul al doile la Sibiu, a repausatu la 2 martie, în locul nascerii sale, în comun'a Ciocotisiu, în etate de 22 ani.

Proprietaru, redactoru respundietoru si editoru:

IOSIE VULCANU.

A conservá frumseti'a tineretiei

pana la adancile
betranetie
e problem'a de viétia
a fia-carei
femei.

Asta atérna de cea mai
ingrigita cultivare a pe-
litiei. Conservarea cu-
rata si delicata a ace-
steia. intretinerea ei in
finétia si freschetia. —
stirpirea petelor, a ro-
sietiei, a pistruelor si a
tuturor petarilor peli-
tici, precum mai ales
nimecirea repentina si
durabila a cretielelor, se

póte efeptuí deosebitu prin escelent'a si atat de suprindeetóra
in efectu

RAVISSANTE

(du dr. Lejosse à Paris.)

unicul nesticaciósu preservativu pentru cultivarea pelitiei,
esaminatu oficialminte. Celu mai prețiosu secretu de toaleta
al damelor elegante din Paris, Londra, Viena si Budapesta,
conservarea freschetiei din tineretie si la betranetie : s'a pro-
batu prin mii de esemple cá bunu, de aceea, cá primu-mij-
locu de infrumsetiare, nu póte sè lipsésca de pe més'a de toa-
leta a nici unei dame.

Pretiiul unei sticle originale mari fl. 2.50) cu indrumare de
Pretiiul unei sticle originale mici fl. 1.50) intrebuintiare.

ESENTIA RAVISSANTE de PERU.

Mijlocu escelentu pentru
curatirea radecinei pe-
rului, care impedecea for-
marea teritiei de peru
si caderea perului; este
o fórté placuta apa de
spelatu capul, cáci are
unu efectu bunu asupra
pelei capului.
Pretiiul unei sticle fl.1.20

**POMADE
RAVISSANTE,**

escelenta pomada pentru
infrumsetiarea si con-
servarea perului; inta-
resce radecina perilor,
impedecea formarea teri-
tiei de peru si caderea perului, i da lucóre naturala, il face
undulantu, si il scutesce pana la adancile betranetie de inca-
runțire. Pretiiul unui flacon 1 fl.

Preservativul celu mai bunu in contra carunțirii si caderii pe-
rului, care impedecea formarea teritiei, renvia perul bolnavu si
ajutóra admirabilu crescerea perului. Se póte recomand' ace-
lora, cari in locu de pomada intrebuintiéza oleiu. Efectul e
admirabilu. Pretiiul unui flacon 1 fl.

HUILE RAVISSANTE.

Oleiu Ravissante de peru.

Comandele prin epistole se efectulescu cu 'ntór-
cerea postei prin magazinul centralu de espeditiune
a Specialitatilor Ravissante a lui

H. SCHWARZ,

in Budapesta Boulevard-Muzeu nr. 10.

**Indispensabili
articoli de economía**

din adeveratu argintu britanicu
se afla de vëndiare cu *a patr'a parte* a pretiiului
de fabrica, anume:

	pân'acuma	acuma
6 escelente cuțite de mésa, cu adeveratu taisiu englezescu	fl. 9.—	fl. 2.25
6 furcutie de cele mai fine, din o bucata	fl. 5.80	fl. 1.45
6 lingure de mancatu, massive	fl. 5.80	fl. 1.45
6 lingure de cafea	fl. 3.—	fl. .75
6 rasle, cea mai buna calitate	fl. 6.—	fl. 1.50
1 lingura de scosu sup'a, cea mai buna calitate, massiva	fl. 4.—	fl. 1.—
1 lingura de scosu laptele, cea mai buna calitate, massiva	fl. 2.—	fl.—.50
6 tasse de cele mai fine englese Victoria	fl. 2.—	fl.—.50
2 feșnice frumoșe pentru mésa séu pianu	fl. 4.—	fl. 1.—

**Tóte cele 10 de bucati comandate de odata
(in locu de fl. 41.60) numai cu 9 fl. 70 cr.
dimpreuna cu impachetarea.**

Mai departe se afla de vëndiare:

	pân'acuma	acuma
6 cuțite de desertu, cu taisiu englezescu	fl. 5.—	fl. 2.—
6 furcutie de desertu, din o bucata	fl. 5.60	fl. 1.49
6 cuțite pré frumoșiele, pentru copii	fl. 8.—	fl. 2.—
6 furcutie	fl. 5.60	fl. 1.49
6 lingure de mancatu	fl. 5.60	fl. 1.49
1 oglinda de toaleta, suprindeetóru frumoșu, de intorsu	fl. 6.—	fl. 1.50
1 pré frumoșu cutia de zaharu séu de untu	fl. 6.—	fl. 1.50
1 pré frumosu clopotielu de mésa, cu sunetu argintiu	fl. 4.—	fl. 1.—

	pân'acuma	acuma
2 frumoșe si mari feșnice de salon	fl. 8.—	fl. 2.—
2 feșnice girandole, cu 4 bratie	fl. 36.—	fl. 9.—
2 " " " " " "	fl. 44.—	fl. 11.—
6 frumoșiele ținetóre de ou	fl. 6.—	fl. 1.50
6 ținetóre de ou si mai frumoșe, cu tassa, in o bucata	fl. 11.20	fl. 2.80
1 frumoșu cutia de tutunu	fl. 2.—	fl.—.50
1 ținetóre de aprindeetóre (chibrituri)	fl. 3.20	fl.—.80
1 stracuratu de theia	fl. 1.20	fl.—.30
1 preseratoru de zaharu		fl.—.80
1 preseratoru de piperu		fl.—.40
1 feșnicu pentru trimeau de nópte	fl. 2.—	fl.—.50
1 sararitia	fl. 2.40	fl.—.60
1 lingura de legume (zarzavaturi)	fl. 2.40	fl.—.60
1 pravu curatitoru, cate unu globurelu		fl. .10

Articuli anuciati de mai multu negustori din Viena sub
titlu de argintu britanicu, sânt numai niște imitatiuni reu
reesite si mai multu niște jucarii pentru copii, cari in timpu
scurtu devinu negre séu galbene.

Spre a proba, ca anuciul nostru nu se baséza pe ama-
gire, iéra ne obligamu in publicitare. cá deca obiectele n'aru
placé cuiva, in timpu de optu zile se le reprimimu si se retra-
mitemu banii. Acela dara, care voiesce sé-si cumpere pe banii
sei marfe bune si solide, iér nu rele si de nentrebuintiatu, sé
nu-si tramita banii la amagitorii din Viena, ci sé se adreseze
numai de-a dreptul la magazinul fabricei intrunite a arti-
colilor de argintu britanicu:

**„Egyesült Britannia-Ezüstárak Gyári raktáraba“,
Budapesta, Bazar HARRIS, nr. 17, Rondeau.
Intrare: Városháztér 9, si Koronaherezeg-
utca 8.**

Comandele prin epistole se efectulescu cu
ntórcerea postei punctual si cu consciintia.
(Pretiiul de transportu pentru greutate de 5 chile 33 cr.)